

PARAULA I VIDA

Record agraït del Papa Benet

És bo ser agraïts al pare i pastor de la nostra Església, que ho fou des de 2005 fins a 2013. El Senyor ha cridat el Papa Benet a casa seva, i per això escric aquestes ratlles per compartir alguns pensaments i vivències amb agraïment per la persona i la vida d'aquest Papa bondadós i fidel. A manera de meditació, fluïen amb emoció els pensaments, fets pregària, quan agenollat davant el seu cos ja disposat per a la sepultura, als peus de l'altar de la confessió de Sant Pere del Vaticà, vaig tenir un temps llarg de pregària. Una corrua inesperada de gent del món sencer, de totes classes i edats, anava passant davant el Papa i li oferia un signe de reverència, un petó, una senzilla pregària, o unes llàgrimes de consol i d'amor agraït. Jo m'hi unia, com un fill més. Un dens silenci ho embolcallava tot i la grandesa de la cúpula de Miquel Àngel ens aixoplugava i alhora ens mostrava la petitesa de tota vida humana, sempre feble i mortal.

La mort d'un Papa sempre és un fet històric. Ha marxat cap a l'eternitat de Déu un pare i un germà gran dels catòlics del món sencer. Un gran creient, un teòleg eminent i un pastor bondadós preocupat pel seu ramat, que quan no ha pogut guiar-lo perquè les forces l'havien abandonat, va tenir la humil gosadia de renunciar, i fer que un altre el succeís. Demostrava la seva confiança en Déu que és qui condueix l'Església, i tot ho proveeix amb saviesa i amor.

Es va definir en ser elegit successor de l'apòstol Pere, com «un humil servidor de la vinya del Senyor», i va passar de ser el treballador amagat, al servei de la doctrina de la fe i la tradició de l'Església, a ser el pastor universal i catequista viatger, un governant que ha d'urgir la conversió i la penitència de la comunitat quan descobreix abusos o

corrupció, i que ha d'enfortir l'esperança predicant l'Evangeli i mantenint encontres multitudinaris, ell que era tímid i retret però coratjós en la seva fe i en la recerca de la veritat. De seguida va haver de viatjar a Colònia, al seu país natal, on jo també hi vaig participar, per a la trobada festiva amb centenars de milers de joves. Després vingueren altres viatges i discursos famosos: Anglaterra, Estats Units, París, Berlín, Auschwitz, Turquia, Àfrica, Amèrica... I també Santiago i Barcelona. La seva vinguda entre nosaltres per a la dedicació de la Sagrada Família marcà una fita en el seu ministeri. Ell mateix va revelar que havia estat la missa més impactant de la seva vida, i el seu rostre en obrir les portes de la basílica ho mostrava claríssimament.

Ens ha ajudat i orientat en els seus anys de pontificat de moltes maneres. Com a pastor i mestre en la fe, com a humil «servidor dels servidors de Déu» (el bell títol que porten els Papes) i com a il·luminador i continuador del camí emprès per l'Església després del Concili Vaticà II, on ja havia participat com a jove assessor dels pares conciliaris. Serví el coneixement raonable de la fe, i tingué un paper definitiu en la gran obra del «Catecisme de l'Església Catòlica», extraordinari compendi de la fe catòlica. Els seus llibres faciliten la fe (cf. *Introducció al cristianisme o Jesús de Natzaret*). I també ens ha ajudat amb la seva renúncia, cedint el pas quan ja no tenia forces. No creure's imprescindible. Molts motius d'acció de gràcies i de reconeixement agraït al Papa bondadós, tan diferent del que ens presentaven certs mitjans de comunicació. Preguem per ell i que el seu exemple i intercessió ens ajudin a nosaltres.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Concerts de Nadal solidari amb Ucraïna

Les esglésies parroquials d'Agramunt i de Guissona van acollir un concert de Nadal solidari que van oferir la Cobla Vents de Riella d'Agramunt i el Cor Ucrainès de Guissona, els dies 8 i 15 de gener. El concert que es va iniciar amb la pregària de Sant Francesc d'Assís per la Pau i que recordava als assistents la necessitat que en aquest nou any cal continuar treballant i pregant per la pau a Ucraïna i al món. Després es va explicar el sentit del concert que a més d'oferir un repertori nadalenc amb cançons tradicionals catalanes, ucraïneses i d'arreu del món, volia recordar la necessitat de treballar i construir un món amb pau i diàleg.

La cobla agramuntina està formada per gent jove interpel·lada per la situació de violència i guerra que es viu a Ucraïna i al món i han organitzat diversos concerts, amb l'ajuda del cor guissonenc format per gent d'Ucraïna, alguns dels seus membres són refugiats del conflicte bèl·lic del seu país.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

BENAURATS, seran ben tinguts

Feria unes setmanes que l'ambient entre la gent de la comarca de Galilea estava remogut: Jesús, fill del fuster de Natzaret, anava pels pobles i anunciava que les coses devien canviar. No parlava contra les imposicions dels romans dominadors ni contra les arbitrietats dels mestres de la Llei. La seva gran consigna era: «Convertiu-vos que el Regne de cel és a prop». Canviava la manera de pensar, els vostres centres d'interès, les actituds prepotents, els aires de superioritat o els victimismes inútils... Si ho feu així, el Regne de Déu arribarà a vosaltres. I les seves paraules les acompanyava amb signes: curava malalts, consolava els tristos, acollia els pecadors i margïnats, ajudava els pobres...

La gent anava a trobar-lo. Aquell matí, veient que s'acostaven grups de gent, Jesús pujà muntanya amunt. I com Moisès allà al Sinaí va rebre la Llei de Déu, ell, com un nou Moisès, donà la nova Llei als seus seguidors. I anuncià als qui l'escoltaven el que anomenem Sermó de la Muntanya, que és la perla de l'Evangeli.

Com deuriem ressonar en aquell indret sobre el llac de Galilea aquelles paraules del Mestre: MAKAIROI... Benaurats... tindran el bé...

Qui serien aquests feliços, que tindrien el bé? I els qui l'escoltaven resten sorpresos:

—«Feliços els pobres en l'esperit» (no els pobres en diners, sinó aquells que,

amb béns materials o sense ells, se senten dependents de Déu en tot). Aquella gent senzilla, mig confosos, ho comenten entre ells i pregunten al Mestre que va desgranant la llista dels qui «tindran bé», dels qui tindran el Regne del cel;

—«Feliços els qui estan de dol, els humils, els qui tenen fam i set de ser justos, els compassius, els nets de cor, els qui posen pau, els perseguits pel fet de ser justos...». Convertiu-vos en uns d'aquests i el Regne del cel començarà a ser entre vosaltres.

Increïble. No és una proposta per entusiasmar fàcilment una multitud. En tot

cas, és un projecte per a seduir el cor. Dels qui ho sentiren aquell dia i dels de tots els temps fins ara.

A qui anomena feliços Jesús? Justament a aquells a qui la societat considera desgraciats, inútils i inservibles. El missatge de les benaurances suposa el capgirament dels valors que la societat de tots els temps ha col·locat en primer lloc: riquesa, poder, força, plaer, influència...

Només una autoritat, com la de Jesús, pot donar crèdit a aquest programa desconcertant. Només Ell pot ser garant de la promesa d'una felicitat perfecta i perpètua: seran Benaurats.

PALABRA Y VIDA

Recuerdo agradecido del Papa Benedicto

Es bueno ser agradecidos al padre y pastor de nuestra Iglesia, que lo fue desde 2005 hasta 2013. El Señor ha llamado al Papa Benedicto a su casa, y por eso escribo estas líneas para compartir algunos pensamientos y vivencias con agradecimiento por la persona y la vida de este Papa bondadoso y fiel. A modo de meditación, fluían con emoción los pensamientos, hechos oración, cuando arrodillado ante su cuerpo ya dispuesto para la sepultura, a los pies del altar de la confesión de San Pedro del Vaticano, tuve un tiempo largo de oración. Una inesperada multitud de gente del mundo entero, de todas clases y edades, iba pasando ante el Papa y le ofrecía un signo de reverencia, un beso, una sencilla oración, o unas lágrimas de consuelo y de amor agradecido. Yo me unía a ellos, como un hijo más. Un denso silencio lo envolvía todo y la grandeza de la cúpula de Miguel Ángel nos cobijaba y al mismo tiempo nos mostraba la pequeñez de toda vida humana, siempre débil y mortal.

La muerte de un Papa es siempre un hecho histórico. Se ha ido hacia la eternidad de Dios un padre y un hermano mayor de los católicos del mundo entero. Un gran creyente, un teólogo eminente y un pastor bondadoso preocupado por su rebaño, que cuando no ha podido guiarlo porque las fuerzas le habían abandonado, tuvo la humilde osadía de renunciar, y hacer que otro le sucediera. Demostraba su confianza en Dios que es quien conduce a la Iglesia, y todo lo provee con sabiduría y amor.

Se definió al ser elegido sucesor del apóstol Pedro, como «un humilde servidor de la viña del Señor», y pasó de ser el trabajador escondido, al servicio de la doctrina de la fe y la tradición de la Iglesia, a ser el pastor universal y catequista viajero, un gobernante que debe urgir la conversión y la penitencia de la comunidad cuando descubre abusos o corrupción, y que debe fortalecer la esperanza predicando el Evangelio y manteniendo encuentros multitudinarios, él que era tímido y retraído pero valiente en su fe y en la búsqueda de la verdad. Enseguida tuvo que viajar a Colonia, en su país natal, viaje en el que yo también participé, para el encuentro festivo con cientos de miles de jóvenes. Después vinieron otros viajes y discursos famosos: Inglaterra, Estados Unidos, París, Berlín, Auschwitz, Turquía, África, América... Y también Santiago y Barcelona. Su venida entre nosotros para la dedicación de la Sagrada Familia marcó un hito en su ministerio. Él mismo desveló que había sido la misa más impactante de su vida, y su rostro al abrir las puertas de la basílica lo mostraba clarísimamente.

Nos ha ayudado y orientado en sus años de pontificado de muchas formas. Como pastor y maestro en la fe, como humilde «servidor de los servidores de Dios» (el bello título que llevan los Papas) y como iluminador y continuador del camino emprendido por la Iglesia después del Concilio Vaticano II, donde ya había participado como joven asesor de los padres conciliares. Sirvió el conocimiento razonable de la fe, y tuvo un papel definitivo en la gran obra del «Catecismo de la Iglesia Católica», extraordinario compendio de la fe católica. Sus libros facilitan la fe (cfr. *Introducción al cristianismo* o *Jesús de Nazaret*). Y también nos ha ayudado con su renuncia, cediendo el paso cuando ya no tenía fuerzas. No creerse imprescindible. Muchos motivos de acción de gracias y de reconocimiento agradecido al Papa bondadoso, tan distinto al que nos presentaban ciertos medios de comunicación. Oremos por él y que su ejemplo e intercesión nos ayuden a nosotros.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Mn. Ramon Arderiu descansa en la pau de Crist

El dia 22 de desembre va morir a Puigcerdà Mn. Ramon Arderiu i Forcada, als 80 anys i 56 de ministeri presbiteral.

La missa exequial, presidida per Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell, va tenir lloc el matí del dia 24 de desembre a l'Església de Santa Maria de Puigcerdà. Van concelebrar amb l'Arquebisbe, el Vicari general Mn. Navarri, l'Arxiprest de Núria-Cerdanya, Mn. Josep Uriel Álvarez, el Rector de la Parròquia, Mn. Josep Grau, i diversos preveres i el diaca Carles Llopis, fill de Puigcerdà. A l'Eucaristia hi assistiren els seus familiars, l'Alcalde de la Vila de Puigcerdà, Il·lm. Sr. Albert Piñeira, i fidels. Mons. Vives destacà l'atenció que va tenir cuidant i atenent la seva mare fins al final de la seva vida com un bon fill. Va agrair l'acollida i tasca que els mossens de la parròquia de Puigcerdà, els feligresos així com les autoritats de la Vila de Puigcerdà i les de la residència van oferir en el darrer tram de la vida de Mn. Ramon i va demanar als fidels que, malgrat els límits de la condició humana, valoressin el servei i do que tot sacerdot porta i és per als altres, i que perseveréssim pregant per les vocacions.

Mn. Ramon Arderiu va néixer a Bellvís el dia 10 d'octubre de 1942, i cursà els estudis de Filosofia

i de Teologia al Seminari Diocesà d'Urgell. Fou ordenat de Prevere a Santa Maria de Balaguer el 29 de juny de 1966. Estrenà el seu sacerdoci com a Vicari d'Organyà i Encarregat de Gavarrà i Valldarques. Serví pastoralment a Guissona, Gra i Torrefeta, Montgai, Butsènit d'Urgell i Pradell de Sió fins al 1990 que fou Rector de Tèrmens i Menàrguens fins a l'any 2000, quan se li confià la Parròquia de la Mare de Déu dels Àngels de Llí-

via, així com les parròquies veïnes de Guils de Cerdanya, Les Pereres, Queixans, Saneja i Talltorta. Després s'hi afegiren les parròquies d'Alp, d'Urtx, Das, Mossoll, Sanavastre, Urús i Estoll, Age, Meranges i Vilallobent. L'any 2020, el Sr. Arquebisbe li acceptà la seva jubilació canònica. El 15 de novembre passat va entrar a la residència per a gent gran de Puigcerdà, i el dia 22 de desembre va traspasar acompanyat per la seva família i els mossens de Puigcerdà.

Acabada la celebració de la Missa exequial, les seves despulles mortals foren traslladades a El Poal on reposaran juntament amb les de la seva mare i familiars, com ell desitjava, i al cementiri va tenir lloc una pregària presidida per Mn. Joan Pujol, company de curs de Mn. Arderiu, i per Mn. Jerrick Banzuela, actual Rector del Poal.

Jornada per la Pau

El diumenge 1 de gener, solemnitat de la Mare de Déu, l'Arquebisbe Joan-Enric va presidir l'Eucaristia dominical a la residència de la llar de Sant Josep de La Seu d'Urgell. Van concelebrar amb l'Arquebisbe, Mn. Just Llahí, sacerdot resident, i Mn. David Codina.

A la seva homilia, l'Arquebisbe glossà el missatge de la Paraula de Déu contingut en les lectures.

A la primera lectura del llibre dels Nombres, se'ns presenta una gran pregària de benedicció: «Que el Senyor et beneeixi i et guardi, que el Senyor et faci veure la claredat de la seva mirada i s'apiadi de tu; que el Senyor giri cap a tu la mirada i et doni la pau».

Mons. Vives va demanar aquesta benedicció per a l'any nou 2023 que començava aquell dia, per tots els residents, la comunitat de Ger-

manetes i per tota la Diòcesi. L'Arquebisbe demanà pregàries per Benet XVI, de cos present, Papa emèrit, i volgué demanar en aquell dia 1 de gener especialment per la pau a tot el món recordant el missatge del Sant Pare Francesc per la 56a Jornada Mundial de la Pau: «Ningú no es pot salvar sol. Recomençar des de la covid-19 per a traçar junts camins de pau».

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

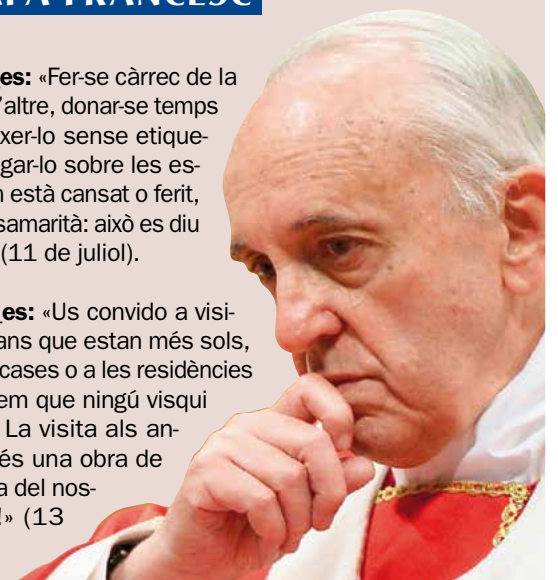
@Pontifex_es: «Tots els dies, Déu passa i llança una llavor en el terreny de la nostra vida. Depèn de nosaltres que germini,

de la nostra oració, del cor obert amb el qual ens acostem a les Escriptures a fi que es converteixin en Paraula vivent de Déu per a nosaltres» (6 de juliol).

@Pontifex_es: «Demanem al Senyor que ens faci sortir de la nostra indiferència egoista i que ens posi en el seu Camí; demanem-li que faci que tinguem compassió de qui sofreix i està necessitat, per a acostar-nos i fer el que puguem per a ajudar» (10 de juliol).

@Pontifex_es: «Fer-se càrrec de la història de l'altre, donar-se temps per a conèixer-lo sense etiquetar-lo, carregar-lo sobre les espatlles quan està cansat o ferit, com el bon samarità: això es diu fraternitat» (11 de juliol).

@Pontifex_es: «Us convido a visitar els ancians que estan més sols, a les seves cases o a les residències on viuen. Fem que ningú visqui en solitud. La visita als ancians sols és una obra de misericòrdia del nostre temps!» (13 de juliol).

Darrer adéu de la diòcesi al Papa Benet XVI

L'Arquebisbe Joan-Enric Vives es fa present en el funeral a Roma i es van celebrar pregàries i funerals a Urgell

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, acompanyat del Vicari general d'Urgell, Mn. Ignasi Navarri; el Vicari episcopal de Pastoral, Mn. Antoni Elvira; i de l'Ambaixador del Principat d'Andorra davant la Santa Seu, va assistir a la Missa Funeral per l'ànima de Benet XVI el dijous 5 de gener, a Sant Pere del Vaticà.

El dia abans, havia pogut pregar a la seva capella ardent, a Sant Pere del Vaticà, en un clima de respecte i pregària agraïda per la vida i el seu magisteri, i va voler unir-se als milers de fidels que donaven el darrer comiat al qui fou Pastor Suprem de l'Església.

Posteriorment, els dies 9 i 14 de gener, va presidir les misses funeral que es van celebrar —respectivament— a la Parròquia de Sant Esteve d'Andorra la Vella i a la Catedral de Santa Maria, a la que van assistir les autoritats andorranes i una nodrida presència de fidels.

El comiat a l'exterior de la Basílica de Sant Pere del Vaticà, a la que van assistir l'Arquebisbe Joan-Enric i els vicaris Mn. Navarri i Mn. Elvira, fou una cerimònia solemne i tanmateix sòbria, en la que per desig de Benet XVI, no hi va assistir cap delegació oficial de cap país tret d'Alemanya i Itàlia. La cerimònia fou solemnitzada pels cors de la Capella Sixtina, dirigits pels mestres Marcos Pavan i Jafet Ramon Ortega, acompanyats pel mestre Josep Solé Coll a l'orgue. Hi van concelebrar més de 120 cardenals, entre els quals el Degà del Col·legi Cardenalici, Mons. Giovanni Battista Re; 400 bisbes i prop de quatre mil sacerdots; i fou seguida per milers i milers de fidels a través de la retransmissió en directe de diferents cadenes de televisió i ràdio, a més dels que hi eren a la plaça de Sant Pere (la prefectura de Roma xifrava l'assistència en uns seixanta mil pelegrins), molts dels quals havien participat també en la vetlla d'ahir a la nit.

El Papa Francesc va començar l'homilia citant les darreres paraules de Jesús a la creu: «Pare, confio el meu alè a les teves mans» (Lc 23,46). Unes paraules, va dir el Sant Pare, que culminen «el lliurament continu a les mans del Pare que va ser la vida de Jesús; i que, alhora, són una invitació i un programa de vida que vol modelar com un terrissaire el cor dels Pastors fins que acullin els mateixos sentiments del Crist Jesús d'entrega agraïda al Senyor i al seu poble». I tot desenvolupant aquesta idea va anar establint un paral·lelisme amb el que ha de ser l'actitud d'un Pastor de l'Església (i de l'Església mateixa) que, d'una manera molt subtil, por-

tava a pensar en el pontificat de Benet XVI, però sense esmentar-lo en cap moment.

Al final de l'homilia, el Sant Pare Francesc es va referir explícitament al Papa emèrit, amb aquestes paraules: «Benet, amic fidel de l'Espòs, que la teva joia sigui perfecta en sentir, definitivament i per sempre, la seva veu.»

Al final de la Missa, el Papa Francesc va posar la seva mà damunt l'humil fèretre de fusta de xiprer que contenia el cos difunt de Benet XVI i va pregar en silenci durant uns segons. Tot seguit, el fèretre retornà a l'interior de la Basílica de Sant Pere, per al seu enterrament.

L'Arquebisbe Joan-Enric Vives va signar el dia 2 en el Llibre de Condolències obert a la Nunciatura Apostòlica a Madrid, enviant el següent text:

«Rebeu estimat Sr. Nunci el meu condol per la mort de l'estimat Papa emèrit S.S. Benet XVI, i prego a V.E. que transmeti a S.S. el Papa Francesc i als membres de la Casa Pontifícia la meua sentida comunió i la de la Diòcesi d'Urgell i la del Principat d'Andorra, en aquests moments de dolor i esperança cristiana.

Elevem les nostres oracions al Déu i Pare de N.S. Jesucrist, el Pare de tota misericòrdia i consol, perquè aculli al seu Regne el bon Papa Benet i li doni el descans de la vida eterna, en la companyia dels seus àngels i dels seus sants. Que reposi en pau!»

En la setmana següent es van celebrar dues misses a la diòcesi per l'etern descans de l'ànima de Benet XVI.

El dilluns 9 de gener, a les vuit del vespre, a l'Església de Sant Esteve d'Andorra la Vella, Mons. Joan-Enric Vives va presidir-ne la primera, organitzada per l'Església de les Valls, concelebrada pels preveres de l'Arxiprestat de les Valls d'Andorra. A la celebració hi van assistir les autoritats d'An-

dorra, encapçalades per la Síndica i Subsíndica, M. Il·ltre. Sra. Roser Suñé i M. Il·ltre Sra. Meritxell Palmitjavila; el M.I. Sr. Ministre de Presidència, Economia i Empresa del Govern d'Andorra, Jordi Gallardo; el M.I. Representant personal del Copríncep episcopal, Mons. Josep M. Mauri; i l'equip dels Serveis del Copríncep episcopal; el President del Consell Superior de Justícia, M.I. Enric Casadevall; l'Hble. Sra. Cònsol Major d'Andorra la Vella, Conxita Marsol; els Hbles. Srs. Cònsols de Canillo, Ordino i Sant Julià de Lòria; l'Excm. Sr. Ambaixador de França a Andorra, Jean-Claude Tribolet; el Ministre conseller de l'Ambaixada d'Espanya a Andorra, Sr. Enrique Conde; i els ex cap de Govern, Síndic general, i Ministra d'Exteriors, M.I. Sr. Albert Pintat, M.I. Sr. Joan Gabriel, i M.I. Sra. Meritxell Mateu. També nombrosos fidels van omplir el temple d'Andorra la Vella.

Fou un signe de la comunió eclesial amb el qui fou Pastor de l'Església Universal des de l'any 2005 fins a l'any 2013, i que ha donat gran exemple de bondat i d'humil servei a la vinya del Senyor. Benet XVI va beatificar els preveres diocesans màrtirs, Mn. Josep Tàpies i companys a la Diòcesi d'Urgell, va nomenar Arquebisbe *ad personam*, Mons. Joan-Enric Vives, i va ser decisiu per a la signatura de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Santa Seu.

El dissabte 14 de gener, aprofitant la trobada sinodal convocada amb els Consells Presbiteral i Pastoral diocesà, a les 12.30 h a la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell també es va dur a terme la Missa diocesana funeral pel Papa emèrit, a la que van assistir la Ministra d'Afers Exteriors d'Andorra, M.I. Sra. Maria Ubach, i l'Ambaixador d'Andorra davant la Santa Seu, Excm. Sr. Carles Álvarez.

Aquí podeu llegir l'homilia de Mons. Vives en les misses funerals dutes a terme a la diòcesi.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

30. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [He 11,32-40 / Sl 30 / Mc 5,1-20]. Tortosa (ciutat): □ Santa Àngela de Mèrici, vg.; santa Martina, vg. i mr.; sant Adelelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana.

31. □ Dimarts [He 12,1-4 / Sl 21 / Mc 5,21-43]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prevere de Torí, fundador de les congregacions salesianes (SDB),

patró del cinema; santa Marcel·la, viuda.

1. ■ Dimecres [He 12,4-7 / Sl 102 / Mc 6,1-6]. Sant Cecili, bisbe de Granada i màrtir; santa Brígida d'Escòcia, vg.

2. □ Dijous [Mt 3,1-4 (o bé: He 2, 14-18) / Sl 23 / Lc 2,22-40 (o bé, més breu: 2,22-32)]. Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de

la llum). Mare de Déu patrona dels cersers i dels electricistes.

3. ■ Divendres [He 13,1-8 / Sl 26 / Mc 6,14-29]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. IV), invocat pel mal de coll; beat Esteve Bellesini, prev. agustiniana; sant Òscar, bisbe.

4. ■ Dissabte [He 13,15-17.20-21 / Sl 22 / Mc 6,30-34]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelità); sant Gilbert, prev.; sant Joan de Brito, prev.,

i beat Rodolf Acquaviva, prev., i companys, Francesc Pacheco, Carles Spínola, prevs., i companys, Jaume Berthieu, prev., i Lleó-Ignasi Magín, prev., i companys, jesuïtes, mrs.

5. ■ Diumenge vinent, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 58,7-10 / Sl 111 / 1C 2,1-5 / Mt 5,13-16]. Santa Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó; santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.

Diumenge IV de durant l'any (A)

COMENTARI

«Feliços els pobres, els compassius, els nets de cor, els perseguits...»

Sermó de la muntanya (1877), de Carl Bloch.
Museu Nacional d'Història, Hillerød (Dinamarca)

Més que comentar hauríem de ser capaços de meditar i portar a la vida les benaurances perquè són l'estil de vida de Jesús i al mateix temps la font de la nostra felicitat. Totes comencen dient «feliços»: no hauríem d'oblidar aquesta paraula! I on es troba la felicitat? *Feliços els pobres en l'esperit; feliços els qui estan de dol, feliços els compassius.* Ell ens convida a estar sempre al costat dels pobres, dels que ploren, dels necessitats, a sentir les seves penes i alegries, compartint-ho tot amb ells. És més agradable estar al costat dels que s'ho passen bé en aquesta vida. Però aquesta no és l'opció de Jesús ni el camí de la felicitat. *Feliços els humils; feliços els qui posen pau; feliços els qui tenen fam i set de ser justos.* Podríem traduir la humilitat de moltes maneres; per exemple, sentir-nos pobres davant Déu. En aquest sentit la primera lectura ens diu: *Busqueu el Senyor tots els humils del país... busqueu la humilitat. Deixaré en el teu país un poble humil i pobre.* També la humilitat és la no-violència: si lluitem per la pau, si lluitem per la justícia, ho fem des del diàleg, la comprensió, la serenitat, no des de la venjança o des de l'odi, sinó des del perdó, camí imprescindible per arribar a la pau autèntica. Però aquesta pau es fonamenta en la llibertat, la veritat, la justícia i l'amor: aquests valors són imprescindibles, innegociables per arribar a l'autèntica pau. *Feliços els nets de cor:* són les persones transparents, les que no tenen una doble cara, no són les que diuen una cosa però en pensen o en fan una altra; són persones sinceres. *Feliços els perseguits per ser justos, feliços quan per causa meva us perseguiran:* el cristià fins i tot quan és perseguit sap que segueix el camí de Jesús que perdonava els qui el crucificaven. Pau subratlla també la pobresa de tot tipus dels creients però també *que tenim en Jesucrist tot el que som: la saviesa, la justícia, la salvació.* Les benaurances són el camí de la veritable felicitat. Però aquest no és camí que ensenya el nostre món.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia de Sofonies (So 2,3;3,12-13)

Busqueu el Senyor, tots els humils del país que compliu els seus preceptes; busqueu la bondat, busqueu la humilitat. Potser així quedareu protegits el dia rigorós del Senyor. Deixaré en el teu país un poble humil i pobre. La resta d'Israel buscarà refugi en el nom del Senyor. No faran injustícies ni mentiran, no tindran una llengua enganyadora. Podran pasturar i reposar sense que els inquieti ningú.

▶ Salm responsorial (145)

R. *Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells.*

El Senyor fa justícia als oprimits, / dona pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dona la vida als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

El Senyor manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, per tots els segles. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,26-31)

Germans, mireu qui sou els qui heu estat cridats: als ulls dels homes, sou pocs els instruïts, sou pocs els poderosos o de família noble. Déu, per confondre els savis, ha escollit els qui el món té per ignorants; per confondre els forts, ha escollit els qui el món té per dèbils i els qui, als ulls del món, són gent de classe baixa, gent de qui ningú no fa cas; per destituir els qui són alguna cosa, ha escollit els qui no valen per a res; així ningú no pot gloriarse davant Déu. Però vosaltres, per obra de Déu, teniu en Jesucrist tot el que sou, ja que Déu ha fet d'ell la nostra saviesa, la nostra justícia, la nostra santedat i la nostra redempció, perquè, tal com diu l'Escriptura: «Si algú es gloria, s'haurà de gloriarse del Senyor.»

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 5,1-12a)

En aquell temps, en veure Jesús les multituds, pujà a la muntanya, s'assegué i els deixebles se li acostaren.

Llavors es posà a parlar i els instruïa dient: «Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells. Feliços els qui estan de dol: vindrà el dia que seran consolats. Feliços els humils: són ells qui posseiran el país. Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: vindrà el dia que seran saciats. Feliços els compassius: Déu els compadirà. Feliços els nets de cor: són ells els qui veuran Déu. Feliços els qui posen pau: Déu els reconeixerà com a fills. Feliços els perseguits pel fet de ser justos: el Regne del cel és per a ells. Feliços vosaltres quan, per causa meva, us ofendran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies: alegreu-vos-en i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel.»

▶ Lectura de la profecia de Sofonias (Sof 2,3;3,12-13)

Buscad al Señor los humildes de la tierra, los que practican su derecho, buscad la justicia, buscad la humildad, quizá podáis resguardaros el día de la ira del Señor. Dejaré en ti un resto, un pueblo humilde y pobre que buscará refugio en el nombre del Señor. El resto de Israel no hará más el mal, no mentirá ni habrá engaño en su boca. Pastarán y descansarán, y no habrá quien los inquiete.

▶ Salmo responsorial (145)

R. *Bienaventurados los pobres en el espíritu, porque de ellos es el reino de los cielos.*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos. / El Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,26-31)

Fijaos en vuestra asamblea, hermanos: no hay en ella muchos sabios en lo humano, ni muchos poderosos, ni muchos aristócratas; sino que, lo necio del mundo lo ha escogido Dios para humillar a los sabios, y lo débil del mundo lo ha escogido Dios para humillar lo poderoso. Aún más, ha escogido la gente baja del mundo, lo despreciable, lo que no cuenta, para anular a lo que cuenta, de modo que nadie pueda gloriarse en presencia del Señor.

A él se debe que vosotros estéis en Cristo Jesús, el cual se ha hecho para nosotros sabiduría de parte de Dios, justicia, santificación y redención. Y así —como está escrito—: «el que se gloríe, que se gloríe en el Señor».

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 5,1-12a)

En aquel tiempo, al ver Jesús el gentío, subió al monte, se sentó y se acercaron sus discípulos; y, abriendo su boca, les enseñaba diciendo: «Bienaventurados los pobres en el espíritu, porque de ellos es el reino de los cielos. Bienaventurados los mansos, porque ellos heredarán la tierra. Bienaventurados los que lloran, porque ellos serán consolados. Bienaventurados los que tienen hambre y sed de la justicia, porque ellos quedarán saciados. Bienaventurados los misericordiosos, porque ellos alcanzarán misericordia. Bienaventurados los limpios de corazón, porque ellos verán a Dios. Bienaventurados los que trabajan por la paz, porque ellos serán llamados hijos de Dios. Bienaventurados los perseguidos por causa de la justicia, porque de ellos es el reino de los cielos. Bienaventurados vosotros cuando os insulten y os persigan y os calumnien de cualquier modo por mi causa. Alegraos y regocijaos, porque vuestra recompensa será grande en el cielo».